

Arrest

nr. 99 926 van 27 maart 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Britse nationaliteit te zijn, op 18 december 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 26 oktober 2012 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 28 november 2012.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. LOOS, die loco advocaat N. BENZERFA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MORARU, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 5 mei 2011 diende verzoeker een aanvraag in tot het verkrijgen van een verklaring van inschrijving als werknemer.

1.2. Op 18 mei 2011 werd verzoeker in het bezit gesteld van een E-kaart.

1.3. Via een schrijven van 16 maart 2012 gericht aan de burgemeester van de bevoegde gemeente nodigt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris verzoeker uit om zijn huidige economische activiteiten en/of bestaansmiddelen aan te tonen. Verzoeker wordt hiervan in kennis gesteld op 30 juli 2012.

1.4. Op 26 oktober 2012 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Verzoeker wordt hiervan in kennis gesteld op 28 oktober 2012.

Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"(...) In uitvoering van artikel 42 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van Naam: F.L., Nationaliteit :Verenigd Koninkrijk, Geboortedatum : (...), Geboorteplaats: (...), Identificatienummer in het Rijksregister (...), Verblijvende te: (...).

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkene diende een aanvraag in tot verklaring van inschrijving als werknemer en verkreeg de E-kaart op 18/05/2011. Overeenkomstig artikel 42bis, §1 van de wet van 15.12.1980 kan de minister of zijn gemachtigde controleren of aan de naleving van de verblijfsvoorwaarden wordt voldaan.

Op 16/03/2012 verstuurde Dienst Vreemdelingenzaken een uitnodigingsbrief naar de gemeente waarbij betrokkene werd uitgenodigd zijn huidige economische activiteiten en/of bestaansmiddelen aan te tonen, en eventuele humanitaire elementen toe te lichten overeenkomstig art. 42 ter §1, 3e lid waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling van het dossier.

In de brief staat duidelijk vermeld dat het niet voorleggen van de gevraagde documenten gevolgen kan hebben voor het verblijfsrecht. Betrokkene betekende de uitnodigingsbrief op 30/07/2012, en legde binnen de gegeven maand geen enkel document voor ter staving van zijn huidige situatie.

Dienst Vreemdelingenzaken werd recentelijk ingelicht door de POD Maatschappelijke integratie, Armoedebestrijding, Sociale Economie en Grootstedenbeleid dat betrokkene financiële steun ontvangt van het OCMW. De situatie van betrokkene is dus geheel gewijzigd.

Betrokkene dient dus heden beschouwd te worden als beschikker van voldoende bestaansmiddelen, zonder volwaardige economische activiteiten in België. Deze bestaansmiddelen worden echter ter beschikking gesteld door de Belgische overheid, wat uiteraard niet in overeenstemming is met de voorwaarden zoals opgenomen in art. 40, §4, eerste lid, 2° (wet 15.12.1980).

Aangezien betrokkene niet langer voldoet aan de eerder vermelde verblijfsvoorwaarden en een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandstelsel, wordt een einde gesteld aan het verblijfsrecht overeenkomstig artikel 42bis, §1 van de wet van 15.12.1980. (...)"

2. Over de rechtspleging

Verwerende partij heeft op 7 januari 2013 conform het gestelde in artikel 39/81, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) een nota met opmerkingen ingediend. Deze was vergezeld van stukken die verzoeker betreffen.

3. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaand onderdeel van het enig middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

3.1. In een enig middel werpt verzoeker onder meer de schending op *"du principe de la bonne administration qui exige de statuer en tenant compte de tous les éléments, du dossier, de la violation de la proportionnalité."*

Verzoeker betoogt onder meer als volgt:

"(...) Que la décision de la partie adverse est motivée de la manière suivante : (...)

Que le requérant Contesté la décision querellée ;

Que tous les documents exigés par la partie adverse ont été déposés à l'administration communale de Vilvoorde ;

Que depuis qu'il est en Belgique, il a toujours travaillé, n'a jamais été à charge de la collectivité ;

Que ses fiches de salaire et les différents contrats d'emploi attestent à suffisance ce fait ; - (...)

Que la partie adverse n'a pas correctement apprécié les éléments qui lui ont été soumis ;(...)"

3.2. Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

3.3. Artikel 42bis van de Vreemdelingenwet – dat de juridische grondslag vormt van de bestreden beslissing in zoverre verzoeksters verblijfsrecht wordt beëindigd – luidt als volgt:

“§ 1. Er kan een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie door de minister of zijn gemachtigde indien hij niet meer voldoet aan de in artikel 40, § 4, en de in artikel 40bis, § 4, tweede lid, bedoelde voorwaarden of, voor de in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° en 3°, bedoelde gevallen, indien hij een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk. De minister of zijn gemachtigde kan zonodig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan.

§ 2. Een burger van de Unie behoudt evenwel het verblijfsrecht zoals voorzien in artikel 40, § 4, eerste lid, 1°, in de volgende gevallen :

1° hij is als gevolg van ziekte of ongeval tijdelijk arbeidsongeschikt;

2° hij bevindt zich, na ten minste één jaar te hebben gewerkt, in een toestand van naar behoren vastgestelde onvrijwillige werkloosheid en heeft zich als werkzoekende bij de bevoegde dienst voorarbeidsbemiddeling ingeschreven;

3° hij bevindt zich in een toestand van naar behoren vastgestelde onvrijwillige werkloosheid na afloop van een tijdelijke arbeidsovereenkomst van minder dan één jaar of hij is in de eerste twaalf maanden onvrijwillig werkloos geworden en heeft zich als werkzoekende bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening ingeschreven. In dit geval blijft het statuut van werknemer ten minste zes maanden behouden;

4° hij start met een beroepsopleiding. Behalve in geval van onvrijwillige werkloosheid is voor het behoud van het statuut van werknemer in dit geval een verband vereist tussen de voorafgaande beroepsactiviteit en deze opleiding.”

De in casu relevante bepalingen van artikel 40, § 4 van de Vreemdelingenwet luiden als volgt:

“Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven indien hij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervult en hij:

1° hetzij in het Rijk werknemer of zelfstandige is of het Rijk binnenkomt om werk te zoeken, zolang hij kan bewijzen dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld;

(...)”

3.4. Verzoeker ontving op 30 juli 2012 het schrijven van de gemachtigde van de staatssecretaris om binnen de maand zijn huidige economische activiteiten en/of bestaansmiddelen aan te tonen. Volgens de bestreden beslissing legde verzoeker *“binnen de gegeven maand geen enkel document voor ter staving van zijn huidige status”*. In zijn verzoekschrift stelt verzoeker evenwel *“que tous les documents exigés par la partie adverse ont été déposés à l'administration communale de Vilvoorde”*. In tegenstelling tot wat verwerende partij voorhoudt in haar nota betwist verzoeker derhalve wel degelijk de vaststelling in de bestreden beslissing dat hij geen enkel document heeft voorgelegd ter staving van zijn huidige situatie.

3.5. De Raad merkt op dat verzoeker aan zijn verzoekschrift arbeidsovereenkomsten en loonfiches toevoegt waaruit blijkt dat hij in februari 2012 en de maanden mei tot en met oktober 2012 tewerkgesteld was. Zij werden opgesteld in de desbetreffende maanden. De beoordeling van deze stukken in het licht van de informatie die verwerende partij ontvangen heeft van de POD Maatschappelijke Integratie en die nader toegelicht wordt in de bestreden beslissing, komt niet toe aan de Raad, maar zij vormen wel een begin van bewijs van verzoekers stelling weergegeven in punt 3.4.

3.6. De in punt 3.5. vermelde stukken bevinden zich niet in de bundel met stukken die de nota vergezelt. Er bestaat echter geen duidelijkheid over het gegeven of de stukken die gevoegd werden bij de nota de enige stukken zijn die behoren tot verzoekers administratief dossier. Ter terechtzitting kan de verwerende partij daaromtrent ook geen duidelijkheid verschaffen. Twijfel dient in het voordeel van verzoeker te spelen. Deze kan niet het slachtoffer worden van de wijze waarop de verwerende partij meent zich van haar taak betreffende het neerleggen van een administratief dossier te mogen kwijten (cf. RvS 5 juni 2001, nr. 96.110). Dit heeft als gevolg dat aangenomen wordt dat verzoeker de in punt 3.5. bedoelde stukken wel degelijk heeft neergelegd, wat leidt tot de conclusie dat verwerende partij er

geen rekening mee gehouden heeft, aangezien in de bestreden beslissing gesteld wordt dat verzoeker *“binnen de gegeven maand geen enkel document voor(legde) ter staving van zijn huidige situatie”*.

De zorgvuldigheidsplicht werd geschonden. Dit onderdeel van het middel is gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 26 oktober 2012 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig maart tweeduizend dertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA